

Naar hem luisteren, betekent meegevoerd worden naar 'thuis'. Je ontdekt een wereld van harmonieën en rhythes. Door het creëren, het scheppen heeft Zapata een nieuwe dimensie aan de Surinaamse muziek toegevoegd. Tijdens zijn optredens, merk je, dat hij 'ver' is, zich helemaal overgeleverd heeft aan zijn tekst en zijn muziek, die je meevoeren als de golven van de kropina:

... **joe brasa mi no kan frigiti**
joe kwikwi, walapa, krobija, pataka
so srefi noja
te joe njan dis fisi fo dis kriki
dan joe e firi na lobi joe
kropina, kropina, obija ...

In zijn muziek zijn er verschillende invloeden aanwezig. De Zuid-amerikaanse en de jazz niet uit te sluiten. Max Roach en Art Blakey hebben hem geïnspireerd. De belangrijkste inspiratiebron was en is echter Suriname, waar hij sinds 1957 niet meer is geweest. Desondanks zijn de 'winti-prés', die hij in zijn jeugd had gehoord en die deel uitmaken van een bepaald cultuurpatroon in hem bewaard gebleven:

... **Tek-mi**
Tek-mi
foeroe mi nanga joe lobi,
brasa mi,
droengoe mi nanga joe bosi ...

De muziek die hij van anderen hoorde, sprak hem niet zo diepgaand aan. Deze werd te beperkt en gaf geen volledige bevrediging. Waar het bij Zapata omgaat, is het geven van een bepaalde waarde aan zijn cultuur:

... **Wat ik ook doe om je te ontwijken**
telkens kom ik je weer tegen,
niet omdat ik je niet liefheb,
ik heb je lief omdat jij ook liefhebt,
je liefde kent geen grenzen.
Is krachtiger dan de krachtigste atoombom,
je liefde rijkt tot de hoogste toppen der bergen
tot de kleinste porieën der ziel,
je bent de enige die de zeden streelt
en verzacht als je langs zweeft
en toch heb ik pijn,
omdat ik je minder ken dan jij mij muziek. . .

Zich verdiepen in de Surinaamse cultuur was in 1957 na aankomst in Nederland.

Geboren in 1932 te Vierkinderen (Para) vertrekt Zapata op elfjarige leeftijd naar Paramaribo. Een congaspeeler die merkte, dat hij zich voor de muziek interesseerde, bood aan hem de conga te leren bespelen.

Zapata merkt op: 'Alles is rithme, het lopen, de hartslag, het leven'. De keuze van de conga heeft geen speciale achtergrond. Hij begint op een zeker moment ook te drummen. Onlangs zagen wij hem eveneens in 'Powema di Rutu' de belafon bespelen. Zapata zegt: 'Muziek is rithme, rithme wordt melodie en dat kan je op alle instrumenten maken:

... **Jere**
Jere na dron
Jere na dron ja ai naki
Jere so tranga,
Jere so krakti, Ai taki:
doedoem, doedoem
doedoem, doedoem ...

Kort na aankomst in Nederland heeft Zapata met een groep waaronder Frits Moll, aan het Wereldjeugdfestival deelgenomen. Deze gebeurtenis betekende een stimulans voor het doorgaan met het bespelen van de conga. Een hoogtepunt in zijn carrière beschouwt Zapata de ontmoeting met Watsman. Hij voegt zich bij de groep van laatsgenoemde waarin ook Rudy Bedacht in speelde. In 1959 heeft hij zes maandenlang als congaspeeler op de Wereldtentoonstelling in Brussel meegedaan.

Nadien bestond er een mogelijkheid om gedurende twee maanden in een formatie met Watsman in Mannheim (Duitsland) op te treden.

Een andere belangrijke periode in zijn leven beschouwt Zapata zijn verblijf in Antwerpen (België). Daar ontwikkelde hij zijn eigen stijl, daar hij een café hield, waarin hij zelf elke avond kon optreden. Met Antwerpen heeft hij een zeer speciale band behouden, omdat zijn kinderen er wonen aan wie hij het volgende gedicht heeft opgedragen:

... **Mijn liefde is voor jou, mijn geliefde Suriname**
Mijn liefde is voor julie:
Saya, Boni, Tina, Lisa,
Mama, Papa, Brada, Sisa ...

In 1968 speelde hij een jaar in Zweden met Eddy Gadden. Zeer onder de indruk van de natuur en de parken daar, begon hij te dichten. Zijn voornaamste inspiratiebron 'terug met de geest naar Surinam', blijft aanwezig. Terug in Nederland werkte hij ook met Max Woisky jr. samen. In 1975 trad hij met Judith de Kom, Ronald Sniijders en Karin Meerman onder de naam Pimba Doti op. Het programma bestond uit het presenteren van gedichten en muziek uit de derde wereld:

Nasten:
Te mi e jere na sten foe joe
Wins sa mi e doe
mi moes foe loekoe lontoe
foe soekoe foe feni mi roetoe
dat na mi bigi gowtoe (. . .)

Het is duidelijk, dat Zapata zich kunstenaar voelt, maar hij wordt zeer zeker beïnvloed door politieke toestanden. De keuze van zijn repertoire is niet toevallig. 'Het zingen, het opkomen voor je eigen identiteit als je erin geloofd, is iets moois', zegt hij. Hij geeft toe dat het Nederlands kolonialisme al vanaf de schoolbanken invloed op hem heeft gehad. Het gaat erom 'de waardigheid te herstellen voor jezelf en een heel volk'. Zapata is van mening, dat we aan een proces moeten werken, dat